

Onda andar på Lolita Express

Donald Trump är irriterad. Vissa dagar har namnet Jeffrey Epstein (1953–2019) varit på lika många läppar som hans eget. Publiceringen av cirka hälften av sex miljoner FBI-dokument från Epstein-sexbrottsutredningen är explosiv och svår att spinna, trots omfattande censur.

Svärtandet av dokumenten behövs, heter det från ministeriet, för att ”skydda offren”. Här tycks någon ändå ha förväxlat termerna: en mängd höjdare (inklusive Trump) ses som ”offer” som måste maskas, tejpas över, vid publiceringen. Däremot har tonårsflickor och kvinnor insnärjda i Epsteins väldiga hebefil-organisation hängts ut med namn, ansikten och nakenbilder, och justitieminister Pam Bondi vägrar att be dem om ursäkt. Kanske de enligt henne är ”förövre”?

Den största skandalen är att brotten kunde pågå så länge, också efter Epsteins första, egendomligt lindriga dom 2008. Det tyder på att mörkertalet är enormt och att denna typ av kriminalitet i allmänhet inte avslöjas. Ett juridiskt tröghetsmönster har vi sett också i fallen med mer lokala ”predatorer”, till exempel teatermannen Veijo Baltzar (dömd för sexuellt utnyttjande 2025), den finsk-kanadensiska miljonären Peter Nygård (våldtäktsdömd 2024) och

elektrikern Jean-Claude Arnault (dömd 2018 efter att ha kortslutit hela Svenska Akademien).

Till slut blev Epstein och hans närmaste medarbetare Ghislaine Maxwell själva ”offer” för det omfattande trafficking-nätverk de byggt och bedrivit i decennier. Epstein dog 2019 i häktet under oklara omständigheter, Maxwell fick 2022 20 års fängelse. Tills vidare har inga andra medverkande eller -skyldiga dömts.

Man kan också fråga sig om till exempel exprinsen Andrew Mountbatten-Windsors insiderbrott, som nu fällt honom från den brittiska tronföljden, alls hade uppdragats om inte utnyttjande av minderåriga ingått som guldkant på den Epsteinska paletten. Epsteins privatplan, som förde en ström av berömda gäster till hans privata paradiso i Karibien, kallades av personalen för ”Lolita Express”.

Det var till slut övergreppen som, efter en startsträcka på tio eller tjugio år, fick kulissen att rämna – eller åtminstone spricka upp. Men Epsteins och Maxwells imperium byggde sin attraktionskraft på flera faktorer än ofrivilliga ”lolitor”. I grunden på pengar, som i sin tur kom från Epsteins roll som rådgivare för superrika skattesmitare. Här kan man dra paralleller mellan Epstein-pappren och andra avslöjande dokumentläckor, till exempel ”Panama-pappren” 2016, ”Paradis-pappren” 2017, ”Luanda-läckan” 2020 och ”Pandora-pappren” 2021. På sin tid mycket uppmärksammade, men de ofta utlovade hårda tagen mot skatteparadisen tycks inte bli av. Inte den här gången heller? Fiffarna är för mäktiga och kapitalismen en konspiration som överträffar QAnons vildaste fantasier.

Den tredje formen av attraktion som Epstein mästerligt byggde upp var själva ansamlingen av

berömda och mäktiga namn som flockades kring hans bord och i hans jacuzzi. Han blev noden i ett enormt kontaktnät och samtidigt förvaltaren av många "underbara hemligheter" – som Trump formulerade det på ett födelsedagskort 2003, inom illa tecknade kvinnliga konturer.

I Dostojevskijs *Onda andar* (Бесы, 1872) manipulerar ledaren Verchovenskiij sin nihilistgrupp att mörda en av medlemmarna – det gemensamma brottet skapar en skräckens sammanhållning. På samma sätt gav både skattesmitar- och sexövergreppssidorna av Epsteins imperium honom ett informationskapital av *komproamat*, finansiellt och sexuellt, som i det längsta skyddade honom från konsekvenser.

Skillnaden mot *Onda andar* är att de inblandade i Epsteins fall knappast ens uppfattade sig som skyldiga – här rörde man ju sig i det bästa av sällskap. Bara att ta för sig, *because I'm worth it*. Man talar om svärmtelligens, men vi borde också tala om svärmdumhet.

Fortsättning lär följa. Förutom att fallet Epstein gett termen Jungfruöarna en sinister klang, har det utvecklat sig till en Pandoras ask av skandalösa avslöjanden, som inte ens en "grab them by the pussy"-Trump tycks mäktat att lägga locket på.

9.3.2026

Nya Argus får statsstöd 2026

GLÄDJANDE NOG får *Nya Argus* i år ett bidrag på 10 000€ från finländska Konst- och kulturmyndigheten Kuvvi. I fjol lämnades vi för första gången på länge helt utan statsstöd.

Av andra finlandssvenska tidskrifter beviljades också *Astra*, *Finsk Tidskrift* och *Fredsposten* nu 10 000€ vardera. Det största bidraget, 50 000€, får *Ny Tid*. Dessutom får två finlandssvenska branschorganisationer, Tidskriftscentralen och Förbundsarenan, 15 000€ respektive 18 000€.

Nya Argus ekonomi står på flera ben. Bidrag från fonder, stiftelser och privatpersoner har tillsammans

med statsstödet brukat ge ungefär hälften av budgetens plussida. Den andra hälften står prenumerationssintäkterna för. Vi påminner om att gåvoprenumerationer, vid sidan av donationer, är ett utmärkt sätt att understöda *Nya Argus*.

Att vårt statsstöd uteblev i fjol var ett oroande tecken i tiden. I och med att det nu "återställts" (2024 var det 6 000€) kan prenumeranterna hoppas på mera valuta för sina pengar, i form av en mer välmatad tidskrift. Någon brist på utmärkta manuskript har vi inte. Det finns nu ett något större svängrum att också trycka dem.

— Red.

Garantiföreningen för *Nya Argus*

Föreningens årsmöte äger rum tisdagen den 31 mars 2026 kl. 18.00 på restaurang Glaspalatset, Helsingfors. Kabinett Kokko är reserverat kl. 18–20. På mötet behandlas stadgeenliga ärenden. Vänligen anmäl er till nya.argus@gmail.com om ni ämnar delta, dokumenten skickas efter hand.

